

да не могатъ мечкитѣ лесно да слѣзатъ отъ покрива. А ние съ Степановъ ще вземемъ обгорѣлата на върха греда и ще биемъ мечкитѣ. Вземете съ себе си и сѣкирата.

Безъ да кажатъ нито дума, Иванъ и Тодоръ излѣзли изъ вратата, бързо се уловили за гредата

Бѣла мечка.

и я смѣкнули на земята. Но тѣ не забелязали, че една отъ мечкитѣ била на гредата и заедно съ нея и мечката се строполясала на снѣга. За мигъ само тя се изправила на краката си и съ страшна сила се хвърлила върху тѣхъ. Само съ единъ ударъ на лапата си тя съборила Тодора на земята, и силниятъ викъ на нещастника раздралъ студената тъмна нощъ. Иванъ, обаче, успѣлъ да удари мечката съ сѣкирата и я убилъ.

Въ това време Химковъ и Шараповъ водили друга отчаяна борба. Най-голѣмата и най-старата мечка, която била на покрива, щомъ чула рева на